

Sygn. akt II K 231/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kazberuk

Asesor Prok. Rej. w K.: M. P.

po rozpoznaniu w dniach: 02.02.2018, 23.02.2018r., 26.03.2018r. i 18.04.2018r.

sprawy **S. K.**

s. Z. i D. z domu S.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 25 grudnia 2016 roku w K. na ul. (...) rzucając cegłą, dokonał wybicia szyby czołowej w radiowozie policyjnym K. C. o nr rej. o nr rej. (...) oraz uszkodzenia w tym pojeździe pokrywy silnika, przedniego lewego błotnika i lewego przedniego reflektora o wartości 3810 zł na szkodę Komendy Wojewódzkiej Policji w O., przy czym czynu tego dopuścił się publicznie z oczywiście błahego powodu okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego, przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. w dniu 25 grudnia 2016 roku w K. wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową z grupy I-N i IV-N w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie netto co najmniej 0,067 grama, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 roku poz. 224 tekst jednolity z późn. zm.)

I. oskarżonego **S. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych czynów i za to:

- za czyn z pkt I, z mocy art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z pkt II, z mocy art. 62 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje, zaś na podstawie art. 62 ust. 3 cyt. ustawy wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 25.12.2016r. godz. 06.25 do dnia 26.12.2016r. godz. 14:15, co równoważne jest 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Komendy Wojewódzkiej Policji w O. kwoty 3810 (trzy tysiące osiemset dziesięć) złotych;

V. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego nawiązkę w wysokości 300 (trzysta) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) Poradni P. – Konsultacyjnej w O.;

VI. na podstawie 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodu rzeczowego zapisanego pod numerem 77/17 księgi przechowywanych przedmiotów tut. Sądu;

VII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 roku Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. B. kwotę 672 (sześćset siedemdziesiąt dwa) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu oraz kwotę 154,56 (sto pięćdziesiąt cztery i 56/100) złotych tytułem podatku VAT od przyznanego wynagrodzenia;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 231/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dni 25 grudnia 2016 r. około godziny 5.45 funkcjonariusze policji R. G. i T. P. udali się na ul. (...) w K. na interwencję. Na miejscu zastali zgłaszającą - J. M., jej córkę A. M. (1) - sprawcę interwencji oraz osoby, które wymieniona zaprosiła do domu podczas nieobecności matki. Wszyscy byli pod działaniem alkoholu. Funkcjonariusze, po rozpytaniu obecnych w mieszkaniu osób, nakazali opuścić mieszkanie A. I., K. S. i O. D.. Następnie wyprosil S. K., który początkowo nie chciał opuścić mieszkania twierdząc, że jest domownikiem.

S. K. po wyjściu z mieszkania rzucił cegłą w zaparkowany przed klatką schodową radiowóz, w wyniku czego doszło do uszkodzenia przedniej szyby pojazdu oraz zarysowania maski przedniej, lampy i zderzaka. Łączna wartość szkody wyniosła 3810 zł na szkodę Komendy Wojewódzkiej Policji w O..

Zdarzenie powyższe widział przez okno kuchenne przebywający w mieszkaniu funkcjonariusz policji R. G..

S. K. został zatrzymany o godzinie 6.25 w miejscu swojego zamieszkania. W trakcie jego przeszukania ujawniono w prawej kieszeni jego spodni zawiniątko foliowe z zawartością suszu koloru zielonego.

W wyniku przeprowadzonych badań chemicznych stwierdzono, że przedmiotowy susz stanowi substancję psychotropową z grupy I–N i IV–N w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie netto co najmniej 0,067 grama.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: zeznań funkcjonariuszy policji M. T. (1) k. 7-8, 135v, S. Z. k. 136, 24, T. P. k. 136, R. G. k. 137,31, opinii z zakresu badań chemicznych k. 84-85, protokołu oględzin radiowozu z materiałem poglądowym k. 13-17, protokołu przeszukania odzieży k. 21-22.

Oskarżony S. K. w postępowaniu przygotowawczym początkowo przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów i wyjaśnił jedynie, że był pijany i żałuje tego co zrobił. (k.44)

Na dalszym etapie postępowania przygotowawczego oraz na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że woreczek strunowy, który posiadał znalazł na klatce schodowej i schował do kieszeni. Po

wyjścia z mieszkania A. poszedł do domu, nie wybił szyby w radiowozie. Na początku przyznał się, bo policja go terroryzowała. (k.135-135v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, bowiem są one sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Z zeznań świadka R. G. wynika bezsprzecznie, iż był naocznym świadkiem zdarzenia. Wymieniony zeznał, że gdy stał w kuchni widział przez okno, jak S. K. bezpośrednio po wyjściu z mieszkania trzymał coś w ręku, następnie zamachnął się nad radiowozem, po czym zaczął uciekać. Świadek zeznał, że mieszkanie, w którym przebywał w związku z przeprowadzaną interwencją usytuowane jest na parterze, natomiast radiowóz był zaparkowany koło klatki schodowej na wprost okna kuchennego i miejsce to było dobrze oświetlone. Świadek nie miał wątpliwości co do osoby sprawcy. Nikt poza oskarżonym w tym czasie nie opuszczał mieszkania i nie znajdował się w pobliżu radiowozu. Osoby, które wcześniej opuściły mieszkanie przebywały wówczas w okolicy sklepu komputerowego.

Okoliczności powyższe potwierdził T. P., który zeznał, że kolega widział jak oskarżony wybija szybę. Potwierdził, że znajdował się wówczas w kuchni.

Z zeznań wskazanych funkcjonariuszy wynika również, iż rozpytane na miejscu osoby, które wcześniej opuściły nieskazanania O. D., K. S. i A. I. wprawdzie nie widziały, jak oskarżony wybija szybę, ale potwierdziły, iż słyszały huk i widziały, jak oskarżony ucieka.

Potwierdzili również, iż mieszkanie M. znajduje się na parterze, a radiowóz stał centralnie przy oknie.

Wprawdzie wskazani świadkowie składając zeznania podali, iż nie widzieli wówczas oskarżonego - O. D. słyszała jedynie huk, zaś A. I. widział uciekającą osobę, jednak w ocenie Sądu wymienieni składając zeznania takiej treści kierowali się swoistego rodzaju lojalnością wobec oskarżonego, chcąc pomóc mu w uniknięciu odpowiedzialności.

W podobnych kategoriach Sąd ocenił zeznania A. M. (2), która zeznała, że osoba znajdująca się w kuchni nie była w stanie dostrzec radiowozu znajdującego się przed blokiem. Zeznania J. M. nie wniosły w ocenie Sądu nic istotnego do sprawy.

Sąd przy ocenie powyższych zeznań miał również na uwadze znaczny stan nietrzeźwości wskazanych świadków w chwili zdarzenia.

Z zeznań funkcjonariusza dokonującego zatrzymania oskarżonego S. Z. wynika, iż w trakcie przeszukania odzieży oskarżonego, w prawej kieszeni spodni ujawniono zawiniątko foliowe z zawartością suszu koloru zielonego. Na pytanie o zawartość zawiniątka oskarżony oświadczył, że to herbata.

Z zeznań M. T. (2) wynika natomiast charakter i rozmiar uszkodzeń radiowozu oraz wartość wynikającej z tego szkody.

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych funkcjonariuszy, nie znajdując podstaw do ich zakwestionowania. Wymienieni wszelką wiedzę na temat okoliczności zdarzenia posiadają w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych i nie mają żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego.

W tym stanie rzeczy wina i okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów nie budzą wątpliwości.

Sąd uznał go winnym tego, że w dniu 25 grudnia 2016 roku w K. na ul. (...) rzucając cegłą, dokonał wybicia szyby czołowej w radiowozie policyjnym K. C. o nr rej. (...) oraz uszkodzenia w tym pojeździe pokrywy silnika, przedniego lewego błotnika i lewego przedniego reflektora o wartości 3810 zł na szkodę Komendy Wojewódzkiej Policji w O., przy czym czynu tego dopuścił się publicznie z oczywiście błahego powodu okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego, przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.** oraz tego, że w dniu 25

grudnia 2016 roku w K. wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową z grupy I-N i IV-N w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie netto co najmniej 0,067 grama, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 roku poz. 224 tekst jednolity z późn. zm.)**

Należy również podkreślić, że czyn z pkt I, miał charakter chuligański (art. 57a § 1 k.k.). Polegał bowiem na umyślnym niszczeniu cudzej rzeczy, a oskarżony działał publicznie (na osiedlu, przed blokiem) i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.

Oskarżony wymienionego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk, bowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie sygn. akt. VII K 380/13 został skazany za przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 19 stycznia 2015 r. do dnia 18 lipca 2015 r. (odpis wyroku i obliczenie kary k. 74,70)

Oskarżony zakończył odbywanie kary w dniu 18 lipca 2015 r., natomiast przypisanego mu w niniejszej sprawie czynu dopuścił się w dniu 25 grudnia 2016 r., czyli przed upływem 5 lat od odbycia ostatniej kary pozbawienia wolności.

Sąd za czyn z pkt I wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za czyn z pkt II karę 2 miesięcy pozbawienia wolności. W miejsce orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności Sąd wymierzył karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Zarówno przy wymiarze oskarżonemu jednostkowych kar pozbawienia wolności, jak i kary łącznej Sąd miał w pierwszym rzędzie na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanych mu czynów, wcześniejszą karalność oskarżonego (karta karna k. 100-101, odpisy wyroków k. 67-69, 71-74) oraz popełnienie czynów w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk. Bez wątpienia czyny, których dopuścił się oskarżony noszą ładunek znacznej społecznej szkodliwości. Oskarżony dopuścił się przestępstw będąc w stanie nietrzeźwości, działał bez powodu, wykazał się brakiem poszanowania porządku prawnego.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących.

Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu spełni swe cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej, czyniąc zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Ponadto w środowisku lokalnym oskarżonego, winna odnieść oddźwięk, wskazując, że zachowania sprzeczne z porządkiem prawnym nie uchodzą sprawcom bezkarnie.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk, zgodnie z wnioskiem, orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienie szkody na rzecz KWP w O., natomiast na podstawie art. 70 ust 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nawiązkę w kwocie 300 zł na rzecz Stowarzyszenia (...) w O..

Orzeczone środki karne mają charakter mieszany, pełnią funkcję kompensacyjną w stosunku do pokrzywdzonego oraz funkcję represyjną i wychowawczą w stosunku do sprawcy. Konieczność zrekompensowania szkód wyrządzonych przestępstwem i związane z tym konsekwencje majątkowe mają nie tylko znaczenie szczególnie – prewencyjne, ale mogą przyczynić się do kształtowania postawy poszanowania dla prawa w społeczeństwie.

Zgodnie z powołanymi w wyroku przepisami Sąd orzekł ponadto o zaliczaniu na poczet kary okresu zatrzymania, o dowodzie rzeczowym oraz wynagradzaniu za obronę wykonywaną z urzędu.

Uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego Sąd na podstawie art.624§1 kpk zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.